

"ОБНОВА"

БЮЛЕТЕНЬ
ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ - КАТОЛИКІВ

ч. 4

ЧЕРВЕНЬ 1947

Рік I

ОЗНАКИ НАМОГО ЧАСУ

В "Комуністичнім Маніфесті" Карла Маркса у 1848 р.,^{був натяж} про те, що "по Европі бродить примара комунізму". Сьогодні це вже не примара, це - об'явлення й реальна дійсність. Тому не буде пересади в наших словах, коли скажемо, що наш час - це, передусім, час об'ягленого матеріалізму.

Чимало світочів нашого часу та подвижників модерних суспільних рухів людства закорінили себе на базах доктринального матеріалізму. Вони обмежили свій світоглядовий кругозір тільки до цього, що доторкальне й експериментальне. Всі свої ідеологічні й практичні побудови сперли на те, що теж потребує опертя, сперли на саму матерію.

Ці матеріалісти при розвязанні найважливіших життєвих проблем посидаються тільки на економічні і статистичні науки й наукові збирники, на об'явлення матеріалізму, але ніколи й під ніяким позитивним оглядом не звикли покликуватися на св. Писання, чи на Об'явлення Ісуса Христа. Для обосновування своїх світоглядових систем і чинів придумали свою окрему діалектику, що не в нічим іншим, тільки методикою принципового хибного мислення. Головне заключення цього хибного мислення таке, що, мовляв, розвиток матеріалістичної культури в майбутньому осягне такий високий ступінь, на якому людина не чутиме в собі потребу релігії. Тоді релігія сама собою відпаде з життя, як зайва і зовсім непотрібна річ. І це заключення кладуть вони в основи свого світогляду, думаючи, що людина може повнотою жити й виживатися, а людство може розвинутися в багатогранну і досконалу спільноту людей тільки тоді, коли Бог - умре!

Якщо мова про принциповість в їх житті, то вона найевідентніша хіба в одному, а саме: в беззастережному запереченні всього, що переступає межі матеріального. Сфера духа для них не тільки чужа, а просто - не існує. Те, що вони зовуть духовним, не має нічого спільногого з християнським поняттям про бессмертну душу людини. Воно є тільки назвою для означення комплексу тих функцій живої матерії, які безпосередньо не підпадають під змисли.

Осередком їх життєвих заінтересувань це вже не Бог, як було в давніх і в середньовіччі, і не природа, а навіть не людина, як це було в нових віках. Центром їх заінтересувань в найновіших часах стала ма-

2 О Б - Н О В А ч . 4

терія. А якщо скажемо висловитися докладніше, то скажемо, що, навіть, не матерія, як така, а просто машина себто матерія, сформлена творчою думкою людини. Таким робом найновішу добу історії людства треба би назвати не теоцентричною, а навіть не антропоцентричною, як це було давніше, а таки машино- або механоцентричною.

І, надиво, саме тоді, коли людський ум спромігся на найбільший механістичний конструктивізм, завершений епохальною конструкцією атомової бомби, в моральному житті людини прийшли до слова найбільш деструктивні властивості та сили. Обізвалися в ньому чинники етичного розпаду, розкладу та розладу.

Це явище в аспекті християнської концепції життя - хоч і парадоксальне, - але наскрізь зрозуміле. Бо відпад людини від духових і моральних принципів життя, а припад до самої матерії та до матеріалістичних благ і тенденцій це - шлях регресу, шлях марнотравства. Це шлях блудного сина! На цьому шляху не можна злагатитися, тільки змарнувати успадковане й надбане добро. Марнотравний син, що покинув тверді моральні закони батьківського середовища, думаючи, що найде повноту життя на широких дорогах матеріалістичного виживання себе, в кінці кінців опинився таки - при жолобі з помиями для тварин. Опинився при ньому не тільки голодним, але, передусім, духовно й морально розладнаним та розпаденим чоловіком. Це було жалюгідне об'явлення матеріалізму в його житті, що розкладалося і загнивало в моральних упадках. Який же це промовистий символ для модерних марнотравних синів, для матеріалістів!

І цей внутрішній розклад людини, розлад її морального й духового життя це - перша найбільш характеристична ознака нашого часу. Це - деструктивна ознака. Це теж найбільше нещастя, яке взагалі могло пансти на людину. Бо не матеріальні недостатки, не важкі умовини повоєнного життя, не брак остаточного світового миру, не поневірка багатьох міліонів безпритульних людей по світі, а навіть не голод, що проріджує ряди живих людських спільнот, - не те є найбільшим лихом новочасної людини. І її найбільшим лихом і прокльоном є - пісок під ногами, брак духового й морального обоснування під життя, її внутрішній розпад, що заіснував як наслідок відпаду від Бога.

Та цей жалюгідний стан сучасної людини, що морально розладнана й розріджена, ніяк не дає нам права вважати пессимізм за другу характеристичну ознаку нашого часу. Бо, як каже Артур Кестлер, "ситуація така одчайна, що пессимізм, як і дефетизм під час війни, недопустимий" Навіть ця обставина, що безбожність і запекла ворожість до всякої релігії - це основні притаманності багатьох міліонів теперішніх людей на землі, не повинна настроювати нас пессимістично. Бо "sanabiles fecit Deus nationes!" Бо сила береться, навіть, з немочі, якщо тільки ця неміц, як каже св. ап. Павло, закоріниться в Бозі. Бо блудна дорога марнотравного сина всетаки скінчилася його поворотом до батька.

Тому другою найбільш характеристичною, цим разом таки конститутивною, ознакою нашого часу це - зворот людини до Бога. Це ще, щоправда, бодай покищо, не поворот, а тільки рефлексія над поворотом до Бога. Це тільки повернення людини лицем до трансцендентного світу, зворот людської думки в бік християнської проблематики, зворот культури в сторону християнізму, на якому двигалося росло і розквітало людство впродовж двох останніх тисячоліть.

Ч.4 О Б Н О В А З

Цей зворот слідний в політичних формaciях західно-европейських народів. Ці формaciї вилонилися безпосередньо по другій світовій війні з буйних суспільно-політичних рухів, повних експресивного й офензивного наснаження християнськими тенденціями. Їх, щоправда, бодай у деякій мірі, можна вважати реакцією на марксизм, що опинився на сліпих улицих історії. Бо, як каже відомий американський теолог, Рейнолд Гібур, "це дійсно трагічна справа. бrestи в крові й марнувати скарби одного покоління на те, щоб перемогти одну тиранію, а потім опинитися віч-на-віч із другою". Всетаки ці християнські суспільні й політичні рухи - це вияв звороту деякої частини людства обличям до Бога.

Куди серйозніше треба ставитися до відродин християнської думки між лідьми науки й письменства. Відома бо річ, що численні сучасні європейські й американські природники, філософи й письменники щораз виразніше підкреслюють вартість релігійності в житті, чимраз тісніше спрямують науку з вірою, а життя з християнською етикою, та дедалі голосніше говорять про те, що людство без Бога докотиться у безхідну пропаст.

Не менш проречистим доказом звороту людини наших часів до Бога це - глибоке внутрішнє переконання кожного з нас про те, що наша дійсність, без повороту у християнську духовість життя, безвиглядна. Во всі ми наглядно переконалися, в які пропадні западається та людина, яка не має в собі Бога. Ми власними очима бачили відчовічення безбожних людей та бестіяльність життя, побудованого на самих матеріалістичних концепціях. І кожна людська одиниця, що пережила воєнні страхіття, і, не зважаючи на це, не перестала носити в собі, бодай, дещо людського й людяного, затужила за зміною життєвих орієнтацій. Забажала переставити себе з вузьких областей затухлого матеріалізму на необмежені площини такого життя, в якому існують і мають вальори не тільки матеріальні, але також духові й моральні вартості. То вона зрозуміла, що творити лад і щастя в житті самими матеріальними засобами - це те саме, що створити число з самих зер.

Якщо хтось захотів би окреслити цей зворот сучасної людини до Бога докладнішими словами, мусів би назвати його зворотом людини в бік християнського гуманізму. Це християнський гуманізм, очевидно, не має нічого спільного з т.зв. суспільними гуманістами, що наділі в недобре замаскованими матеріалістами й марксистами. Він теж не стоїть у ніякому звязку з т.зв. трагічними гуманістами, що, правду кажучи, попали в трагізм зі самими собою саме тому, що втратили Бога.

Наш християнський гуманізм - це релігійний гуманізм. Це наслідування Христового чоловіколюб'я. Це служба найвищим справам нашої нації без великих слів про боротьбу й героїзм. Це жива й діюча антитеза всяким тероризмам над тілом і душою людини і громадянина. Це чесне життя людини, яка вміє, передусім, любити, і вірує, що будущину має тільки те, що родиться з любови та що готове кожної хвилині стати перед судом. Така людина переконана, що світ здобуде тільки така гуманність, яка в минулому була розпята і витримала пробу на хресті.

Філософічною підбудовою цього нашого християнського гуманізму є - філософія любові, філософія поєднання суб'єктивізму з об'єктивізмом життя. Це прояснення мосту між суб'єктивізмом модерних сві-

тоглядів, що в сякий чи такий спосіб сягали деякими своїми коренями в націоналізм і гегелізм, а об'єктивізмом філософії св. Августина і св. Томи.

Бо саме тому, що модерна людина пірвала контакт із об'єктивними принципами свого суб'єктивного життя, себто перервала зв'язок своєї душі з релігійними засадами життя, саме тому вона сьогодні така неповажна й нервозна та порожня й відссередня. Вона в багатьох випадках стала просто безпринциповою. А найбільше лихо в цьому, що навіть етичний принципіалізм, що є першою й основною притаманністю южної шляхетності людини - це сьогодні річ доволі рідка. Тому дедалі рідкішою стає й християнська чеснота, що є підкладом під усі інші національні, громадянські-й товариські чесноти в прилюдному житті. Оци чеснота, про яку відомий англійський католицький письменник Джайлберт Кейт Честертон в такий досадний спосіб вів діалог з редактором журналу "Атеїст" у свому фантастичному романі "Сфера й хрест", кажучи:

"Християнська чеснота - незрима,бо вона є чеснотою нормальною. Християнство завжди немодне,бо воно - чисте,а кожна мода це - нечистота. Коли Італія захоплювалася мистецтвом,Церква видавалася надто пуританською, - а коли Англія шаліла від пуританства, Церкву вважали занадто мистецькою. Коли ви дискутуєте з нами,закидасте нам спілку з монархізмом і деспотією,але забуваєте про те,що наша перша суперечка повстала з нехіті,- піддатися божеському деонотизму від Генріка VIII. Вам видається,що Церква завжди позаду часу, а в дійсності вона - перед ним. Вона має ключ до перманентної чесноти. Вона - єдина установа на землі,що може постійно променіти чеснотою і зробити її чимсь більшим,ніж водою. Цей факт ясний і доказаний історією. І ви,напр.,не можете заперечити можливість цього,що завтра вранці в Ірляндії або в Італії з'явиться людина добра,але добра саме такою добротою,яку бачимо в житті св. Францеска з Асізи. Ви теж не можете заперечити,що джентльмен часів Елізавети був лицарський та ідеалістично наставлений. Але чи можете,хоч би й ви,бути джентльменом доби Елізавети?"...

Подібний запит можна спрямувати до всіх наших доморослих атеїстів і матеріалістів з-під першої, деструктивної, ознаки нашого часу, кажучи:

"Невже ви спроможні бути лицарями та спудеями доби релігійного та культурного ренесансу в козацькій Україні?"

А до молодих українців з-під другої, конститутивної, ознаки нашого часу, себто до тих, що завжди мали або віднішли Бога в своєму серці, треба повторити слова Папи Пія XII, висказані в різдвянім посланні з 1943 р.:

"Не тратьте відваги! Не залишайтесь 'безчинними посеред руїн! Ставайте до відбудови нового суспільства в ім'я і для Христа!"

- 2 -

P A X C H R I S T I
I N R E G N O C H R I S T I

З. Салій

ДВІ ПЕРЕДУМОВИ НАШОГО РОСТУ

/Думки перед Все студ З'їздом в Мюнхені/

Студентська спільнота чужини зближається до події, яка може мати велике значення в житті не тільки самого студентства. Всестудентський З'їзд, що має відбутися наприкінці червня цього року, має погодити не тільки декілька формальних справ, як організаційний розлам нашої професійної централі на два відомі "е", утворення професійного центру, заплянування діяльності з погляду наших професійних і може політичних інтересів /звязки з чужиною/, але він буде в першу чергу провіркою відносин на студентському терені, провіркою стану нашого еміграційного студентства. Ходить конкретно про те, чи найближчий З'їзд викаже належне зрозуміння для своїх важливих справ, а саме: зрозуміння для конечності професійної єдності нашого студентського терену і зрозуміння для справи ідеологічної зрізничкованості нашого студентства, як конечної передумови нашого духового росту і збільшення питомої ваги студентського відтинка в організованому українському житті.

Назвім речі по імені. Розв'язка обох питань буде частиною відповіді на основне, дуже конкретне, а інколи дуже болюче питання, а саме: чи студентський терен наших умов "став собою", тобто став остаточно самостійно думаючим і самостійно діючим суб'єктом, чи радше він надальше тереном розгрі різних позастудентських чинників із ортодоксальною єдиноправильною "лінією" і "глобального значення" практичною діяльністю. Тут впало слово надальше і воно вимагає коментарів.

Можна твердити, що студентський Львів тридцятих років тільки до певної міри був студентським і самостійним, його проблематика в основному - позастудентська, а студентські організації були неоднократно прибудівками політичних, чи радше політичної організації. Шоправда, в цьому напрямі змінилося неодне. Класичним приміром глибоких змін в нутрі студентської спільноти є діяльність студентських організацій Краю з часів німецької окупації, об'єднаних в ОПУС-і, а далі - частинно діяльність нашого організованого студентства чужини останніх років, але треба з повною відвагою ствердити, що "ортодоксальний" погляд на компетенції і супрематію студентського терену живе ще в свідомості "старих" /може теж вічних/ студентів - співучасників близкучих днів Львова.

Тут доходимо до надзвичайно скомплікованої проблеми "старих" і "молодих", а радше "колишніх" і "нових" - проблеми, яка з цілою гостротою існує не тільки на студентському терені і в центральним питанням не тільки нашої студентської проблематики. З жалем можна тільки ствердити, що в українському житті є безсмертний тип, якого нічого не вчиться з минулого, для якої все є дуже просте, а наше життя дуже безпроблемне.

Єдність розуміється в нас неоднократно, як суму однаково думаючих і однаково діючих людей. Цей погляд - пряма дорога до відокремлення і творення партійного гетта.

На студентському терені - це означало би приналежність до якоїсь політичної групи, із виключенням усіх тих, що думають інакше. Не треба доказувати, що така концепція єдності є трагічна, а для студентського терену вбивча. Стоїмо перед побудовою нашого парламенту, в якому говоритимуть і діятимуть люди різни, носії різних думок, але передусім представники студентського стану і пересвіті у країнці. Можемо хотіти і вірити, що ми збудемося на твір, що на його не спромоглося наше старше суопільство, твір однаково доступний для всіх, однаково справедливий для всіх і всіма однаково репектований.

І тому найближчий З'їзд є річ величня і в наслідках необчислима. Найближчий З'їзд - проба нашої громадської дозрілості і виробленості, і може стапкій камінь на шляху уздоровлення не тільки наших студентських відносин. Віримо, що українське студентство чужини, з належною пошаною до себе і глибоким зrozумінням ваги хвилини підійде до найближчого З'їзду.

Питання ідеологічного наснаження, справа ідеологічного навантаження творчого і молодого прошарку нашої студентської спільноти - найважливіше завдання прийдешнього і несповнена мрія наших днів. Хто уважно читає сучасну студентську пресу і обережно прислуховується до студентських дискусій, в того мимоволі народжується приkre почуття пустки. Страшною нудьгою і пусткою вів із наших студентських видань. Безмежним примітивізмом, бездонною просвітленістю, або бездушною рахітичною псевдонауковістю надихані наші студентські дискусії. Фрагментами соціалізму, християнізму, монархізму і марксизму, ніщанства і гуманізму, одночасно охлапами елементаризму - білого і чорного, тобто атрибутами нічого живе духовість пересічного студента наших днів. Справа ідеологічного завершення, справа світогляду - справа цілої людини і тут не може бути недомовленою. І тому на цілу ширину і в цілій величині являється капітальне завдання нової студентської централі, яка в своїх організаційних рамках, на базі професійної одности мусить дати місце свободного ідеологічного шукання, ідеологічних змагань, ідеологічного завершення.

Товариство Українських Студентів Католиків "Обнова", перше ідеологіче студенське об'єднання заступає позицію активного християнізму в існуючих умовинах. Наша праця йде в напрямі поглиблення і вивчення християнської філософії, християнської концепції життя і примінення християнської моралі в житті одиниці і суспільства. Спеціфічні умовини в студентському професійному житті не дали нам змоги і прізвної основи - включитися в організоване життя нашої студенської спільноти. Провід Т-ва "Обнова" і його членство вірять, що найближчий З'їзд уможливить "Обнові" стати формально членом нашої професійної надбудови і таким способом нав'язати контакт із минулим, коли то Т-во У.С.К. "Обнова" було членом надрядкої професійної організації студентів Польщі.

"Обнова" бажає стати членом нашої об'єднаної професійної централі, як це було в роках перед війною, і таким способом віддати свої здобутки, осяги і працю, не тільки для добра своєго членства, але й усього українського студентства. І тому ми підходимо до всестудентського З'їзду з твердим переконанням в його успішність, з гарячим бажанням єдності і глибокою вірою в українську людину.

-+-----+

ВІД РЕДАКЦІЇ: В травневому Бюлетені ми подавали перебіг Міжфедерального З'їзду ПАКС РОМАНА, що відбувся 7-14.5.47. в Анціо-Римі, однак не згадували про українську участь у ньому. Нижче подаємо без змін, лише з деякими скороченнями, звіт, що його надіслав нам вміжчасі представник "Обнови" на згаданому З'їзді. Вважаємо, що виступи Т-ва "Обнова" та Укр. Кат. Акад. Сеніорату на міжнародному полі заслуговують на увагу не лише студентства, але й широкого українського загалу і тому звертаємося до всіх українських часописів на чужині з проханням: передрукувати на своїх сторінках нижче подану статтю.

"ОБНОВА" ТА УКРАЇНСЬКИЙ
КАТОЛИЦЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ СЕНІОРАТ
НА МІЖФЕДЕРАЛІЗОМУ З'ЇЗДІ ПАКС РОМАНА

Анціо - Рим, 7-14. квітня 1947 р.

На квітневому Міжфедеральному З'їзді ПАКС РОМАНА крім нарад представників католицьких студентських організацій, відбувалися також вперше наради представників організацій католицьких інтелектуалістів.

Українців заступали на цьому Міжнародному З'їзді дві українські католицькі організації: Товариство Українських Студентів Католиків "Обнова" та Український Католицький Академічний Сеніорат ім. Митр. Андрея Шептицького. Товариство "Обнова", як довголітній член ПАКС РОМАНА, позначилося своєю участю на кількох міжнародних З'їздах ПАКС РОМАНА ще до другої світової війни. Після цієї війни "Обнова" брала участь на З'їздах ПАКС РОМАНА по-переднього року в Еспанії та Швейцарії. Преосвящений Кир Іван Бучко, Апостольський Візитатор для українців у Західній Європі, очікував заповідженого приїзду українських делегатів з Німеччини та Бельгії, але пашпортові труднощі, зокрема в Німеччині, унеможливили їхній приїзд. Обидві делегації, а тобі від "Обнови" та Українського Католицького Академічного Сеніорату, було зложено з-поміж членів Української колонії в Римі.

Наради представників католицьких студентських організацій відбулися в надмібрській місцевості Анціо, а представники організацій католицьких інтелектуалістів відбували свій перший З'їзд ПАКС РОМАНА в Римі, в приміщені Вишого Інституту ім. св. Марії. Протектором Міжнародного З'їзду Студентів Католиків був фрібурзький єпископ Шарієр. Опікун ПАКС РОМАНА. Короткою промовою привітав він делегатів з 24-ох країн, що заступали 35 народів. Річниця звіт із діяльності ПАКС РОМАНА складав Ген. секретар ПАКС РОМАНА Йосиф Шневлі. Основною темою нарад цього З'їзду була тема: ПАКС РОМАНА в службі університетської відбудови. Ця тема була обговорена в чотирьох доповідах. Перший доповідач п. Руді Салат говорив про значення ПАКС РОМАНА в інтелектуальному формуванні студентів. Він підкреслив необхідність зближення між професорами та студентами, щоб в ім'я науки Христа скріпити культуру та дати її кріпку підставу й тривалі вартості. Студент Р. М. Гольді /Австралія/ говорив

8 О Б Н О В А ч.4

рив про роль ПАКС РОМАНА в християнізації університету. У живій дискусії було обговорено м. і. питання співпраці католиків в організаціях, ворожих Церкві, як теж участь католиків у політичному та суспільному житті. Третя тема, що йшов реферував о. Йосиф Шневлі, порушувала роль ПАКС РОМАНА у відбудові міжнародної спільноти. При цій темі було обговорено міжнародне положення Церкви, питання християнського духа в міжнародному праві, відношення ПАКС РОМАНА до УНО, УНЕСКО та інших організацій. Про завдання ПАКС РОМАНА в повоєнній допомоговій акції говорив п. Кірchner, делегат США. Ця четверта зчергі доповідь порушила м. і.н. злобуденне питання студентів емігрантів, що було окремо обговорене під час нарад "Секції Переміщених Осіб". Українська делегація перша зчергі з'ясувала важке положення українських студентів-скитальців, заподіючи при тому кількість українських студентів, плани на майбутнє та свої побажання. Крім цього доля студентів-емігрантів була обговорювана ще на Технічній Комісії, як також на зборному засіданні З'їзду.

Після поодиноких доповідей ішла праця в Комісіях. Українська делегація, що складалася з трьох осіб, брала участь у нарадах таких Комісій: 1/ Інтегральна християнська формація, 2/ Секція місій, 3/ Вартість інформації, 4/ Секція Переміщених Осіб /суспільна та технічна/. В часі нарад Секції місій Голова української делегації підкреслив велику роль української Церкви на Сході, як теж її сучасну криваву дійоність, що глибоко зворушило всіх учасників нарад. Коли знову на зборному засіданні йшла мова про висилку обсерваторів ПАКС РОМАНА до країв під советською окупацією, український представник поставив пропозицію, щоб вислати також обсерватора в Україну, на терени з католицьким населенням. Цей внесок був запротоколований.

Коли йде мова про українську делегацію, то треба зазначити, що вона позначила себе позитивно та з'єднала собі симпатії. Щоденна Служба Божа в нашому обряді, що йшов відправляв духовний асистент української студентської делегації, притягала також членів інших делегацій /кожного дня була також Служба Божа в латинському обряді з коротенькою проповіддю/. На "Міжнародному Вечорі", на якому виступали представники всіх народів, що брали участь у цьому З'їзді ПАКС РОМАНА, здобув признання молодий наш співак, студент медіолянської школи, за репертуар українських народних пісень. Єспанська делегація, добре знаючи сучасне положення українців, з великою прихильністю ставилася до всіх виступів української делегації. Гарні були зустрічі з ірландськими делегатами, що цього року перший раз брали участь у З'їзді ПАКС РОМАНА. Генеральний секретар ПАКС РОМАНА кілька разів розмовляв з Головою української делегації, причому виявив повне зрозуміння, велику прихильність та готовість допомогти українцям. Українські представники роздали на цьому З'їзді багато літератури про Україну та інформували про сучасний стан українців на рідній Землі та на еміграції. Завдяки рішучій поставі української делегації, прийнято рішення про представництво в ПАКС РОМАНА націй, а не держав. На головному засіданні 12. квітня делегати вибрали нову Головну Раду ПАКС РОМАНА; Президентом ПАКС РОМАНА обрано одноголосно п. Хосе Гонсалес Торрес /мексиканець/. До Президії Головної Ради ввійшли представники Австралії, Бельгії, Бразилії, Голяндії, США, Словенії /як представник народів-скитальців, віхо-Словаччини та Чіле.

Як ми вже згадали, рівночасно зі З'їздом Студентів-Католиків відбувався З'їзд католицьких інтелектуалістів. В ньому взяло участь 22 делегації. Український Католицький Академічний Сеніорат заступало двох делегатів. Першого дня З'їзду було прочитано звіт з дотеперішньої праці організації католицьких інтелектуалістів. Ця організація посвистала перед роком. Її завдання - об'єднати католицьких інтелектуалістів усіх галузей науки та всіх звань. Вечором того ж дня відбулася доповідь італійського міністра освіти п. Гвіде Гонелла на тему: "Цивілізація та міжнародня співпраця". Наступного дня звітували про свою роботу поодинокі Секретаріати: лікарів, фармацевтів, інженерів, мистців, учителів, правників, журналістів. Крім цього, працювали Комісії: опіки над "Д.П.", публичної опінії, соціальних питань. Українські представники брали участь та забирали голос на нарадах поодиноких Секретаріятів та Комісій. На окрему згадку заслуговує виступ Голови української делегації на прийнятті Голов усіх делегацій. Він виголосив французькою мовою привіт від української делегації, звернувши при тому увагу на жахливе переслідування большевиками українського народу та української католицької Церкви. Учасники прийняли цей виступ українського делегата з великою увагою.

У програму кожного дня З'їзду входили доповіді чільних науковців поєдиноких народів. Усі доповіді та наради ставили собі завдання: поглибити християнський світогляд, обновити його в усіх ділянках науки та на майбутнє оживити всі досягнення людини ідеєю Христа. Це - провідна думка діяння Міжнародного Об'єднання Католицьких Інтелектуалістів, що й є виразно зазначено в його статуті, який опрацювали на цьому З'їзді. Головою цього Об'єднання вибрав З'їзд інж. Роже Мільо /Франція/, довголітнього містоголову Міжнародного Об'єднання Студентів-Католиків ПАІС РОМАНА. Звичайним членом /т.зв. титулярним/ Міжнародного Об'єднання Католицьких Інтелектуалістів став Український Католицький Академічний Сеніорат ім. Митр. Андрея Шептицького.

Завершенням ділової праці Міжфедерального З'їзду ПАІС РОМАНА була спільна нарада двох груп цієї організації - Міжнародного Об'єднання Студентів-Католиків та новооформленого Міжнародного Об'єднання Католицьких Інтелектуалістів, що відбулася 14.квітня у Ватикані, у великій залі Папської Канцелярії. Нараду відкрив новоіменований Протектор ПАІС РОМАНА, кардинал Піццарді. Після того ірландський амбасадор при Ватикані виголосив доповідь на тему: "Католицизм та вселеність". Зчери Голови та Секретарі обох груп ПАІС РОМАНА, що ввійшли до Президії цих спільних нарад, подали перебіг праці обох З'їздів. Наради закрив кінцевим словом кардинал Піццарді. Перед цими спільними нарадами відбулася Служба Божа в катакомбах Домітіллі. Місце те пригадувало переслідування перших християн та наводило думки про новітнє переслідування на Рідних Землях.

В неділю 13. квітня учасники Міжфедерального З'їзду ПАКС РОМАНА були на канонізації блаженного Контардо Ферріні кол' професора університету в Падуї, який став Патроном ПАКС РОМАНА. Міжфедеральний З'їзд ПАКС РОМАНА закінчився авдієнцією всіх учасників З'їзду у Святішого Отця, що виголосив промову про св. Контардо Ферріні та поблагословив зібраних делегатів до дальшої праці.

Представники поодинських народів роз'їхались з глибоким почуттям великих обов'язків, які на них та на членів їхніх організацій поклав цей З'їзд. Чи вони їх виповнять, покаже черговий конгрес ПАКС РОМАНА, що має відбутися в Мехіко.

КОМУНИКАТ

Проводу Т-ва "Обнова" про відбути зустріч активу центральної "Обнови" з представниками ПАКС РОМАНА в Мюнхені, дня 17. травня 1947 р.

Згідно з листом Ген. Секретаріату ПАКС РОМАНА, з дня 13. квітня ц.р. в місяці травні прибули до Мюнхену, з метою наладнання юннатку з католицькими студентськими організаціями, заступник голови ПАКС РОМАНА, п. Керчнер /США/ та член Ген. Секретаріату, п. Руді Салат /Швейцарія/. Згадані представники визначили зустріч проводові "Обнови" на день 17. травня ц.р. і відбули з ним двогодинну розмову, присвячену організаційним та матеріально-допомоговим питанням.

Напочатку п. Керчнер підкреслив довголітнє членство "Обнови" в ПАКС РОМАНА та її працю в Міжнародних З'їздах, згадуючи про особливо активну діяльність "Обнови" до вибуху другої світової війни. Ця, після війни перша, зустріч проводу "Обнови" з представниками ПАКС РОМАНА забезпечить стислий контакт і найтіснішу співпрацю на майбутнє.

Після зібрання статистичних даних про членство "Обнови" та даних про її організаційну структуру, представники ПАКС РОМАНА поцікавилися загальним станом українського студентства на чужині зокрема його моральним та матеріальним положенням. Провід "Обнови" мав змогу докладно зазнайомити ПАКС РОМАНА з певними потребами українського студентства.

Справа збереження інтелігентських кадрів національних еміграцій лежить на серці Міжнародному Об'єднанню Католицьких Інтелектуалістів і самій ПАКС РОМАНА. Остання робить належні заходи перед компетентними чинниками IPO в напрямі забезпечення відсоткового розміщення інтелігентів серед компактно імігруючих груп сітальців. В ході розмов заторкнено справу зібрання статистичних інформацій про українських студентів та інтелектуалів, а також моральної та матеріяльної опіки над ними з рамени католицьких кругів. Провід "Обнови" висловив прохання про уділення допомоги у формі харчових пачок "Каритас" та научного матеріялу зі Швайцарії.

Представники ПАКС РОМАНА побажали нововибраному проводові "Основи" успішної праці на майбутнє. Вони повідомили теж про Загальні Збори ПАКС РОМАНА, що відбудуться в квітні 1948 р. в Мехіко.

На закінчення п. Салат поділився своїми враженнями із останнього Міжфедерального З'їзду в Римі-Анціо і висловив своє вдово-

Ч. 4 ЖЮКОВСКИЙ ОБНОВА II

лення із постави "Обнови", яка, на його думку гідно репрезентувала український католицький світ.

В ширій і приятній розмові, проведений на зміну в англійській та французькій мовах, порушено низку питань, що цікавили обидві сторони, і що є теж предметом зацікавлення західно-європейського католицького світу.

Мюнхен, 21. травня 1947 р.

Центральний Провід ТУСК "ОБНОВА"

- I I I I I I I I I I -

З ЖИТЯ Т-ВА "ОБНОВА"

РЕФЕРАТ д-ра О. ГРИЦАЯ

На сходинах членів "Обнови", що відбулися 11. червня, о. Нельник вудчивав першу частину рефератового циклю д-ра Остапа Грицаля на тему: **"Ми християни"**.

Прелегент ст вить напочатку питання: яким шляхом і до якої мети зміряє людство?

Ці питання непокоять людство на протязі його довгого розвитку і находять свою властиву розвязку у формі Христової Ідеї ще за часів Нерона у сутінку катакомб. На протязі століть християнізм має змогу закріпитися, як вічно живий і невмірущий світогляд.

Однак, сьогодні щораз частіше зустрічаємо голоси про занепад Христової Ідеї. Релігійний скептицизм росте і поглиблюється. Але рівночасно щораз частіше появляються в новій європейській літературі твори в християнському дусі, і це є саме доказом відродження християнського світогляду. Історія Христової Церкви вчить нас, що скільки разів вороги церкви заповідали її агонію, стільки разів твердо боронили церкву її визнавці.

Нам - християнам не треба особливих доказів відродження християнства в найближчому майбутньому.

ЧЕРГОВІ СЛОДИЧИ ЧЛЕЧІВ

На чергових сходинах членів "Обнови", що відбудуться 25 червня, о год. 18.30, буде обговорено ряд питань, звязаних з загальним ситуацією в Україні. Після сходини членів "Обнови" в наступному місяці відбудуться 9. липня, о год. 18-ій.

Д-р С. Баран виголосить доповідь на тему: "Роль Греко-Католицької Церкви й духовенства в національному відродженні Галичини".

ПРОГУЛЯНКА ДО ГІРШЕРГУ

В гіршберзькому замку, де міститься греко-католицька духовна семінарія, відбулася 21. червня 1947., організована "Обновою", стріча студентів християнського активу.

Цю, під кождим оглядом вдалу, прогулянку обговоримо ширше в липневім Бюллетені.

ДОПОМОГА НАШОМУ СТУДЕНТСТВУ

Апостольська Візитатура в Мюнхені одержала від українського католицького Допомогового Комітету в Стемфорді /США/, велику кількість мужеського та жіночого одягу, призначеного для українських студентів і студенток в Німеччині.

Справу розподілу одержаних речей Ап. Візитатура доручила Приводові Т-ва Укр. Студ.-Кат. "Обнова".

На пропозицію Приводу "Обнови" покликано до життя окрему комісію, в склад якої ввійшли представники Ап. Візитатури, КодУС-у, Українського Кат. Акад. Сеніорату, ТУСК "Обнова", УСГ та УСТ "Січ". Вирішено розділити одержані речі поміж Студ. Громадами Мюнхену та інших високошкільних осередків, відповідно до загального числа членів даних громад.

Менше було мужеських речей, за те більше - жіночих так, що при роздачі на кожну студентку припало по дві суконки, дві спіднички та пара черевиків.

ЗАКОРДОННІ СТИПЕНДІЇ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

Заходом закордонного представництва Т-ва "Обнова" та за піддержкою Преосвященного Кир Івана Бучка одержано для українських студентів у Німеччині 50 стипендій для студій за кордоном.

Комісія, що має перевести вибір стипендіятів на цілому терені нашої еміграції, зложена з голови КодУС-у й представників українського Католицького Сеніорату та Греко-Католицької Візитатури.

Дорадчий голос матимуть Цесус /об'єднаний/, "Обнова" й Пласт.

Редакція нашого Бюлетеню одержала від КодУС-у оповістку в справі закордонних стипендій такого змісту:

"Комісія Допомоги Українському Студентству" - "КодУС" повідомляє українське високошкільне студентство, що відповідно удокументовані прохання в справі призnanня стипендій для студій за кордоном можна вносити через Студентські Громади та філії "КодУС-у" та через "Сеніорат" найпізніше до 20 червня ц.р. Близькі інформації подадуть Українські Студентські Громади і філії "КодУС-у".

-*****-

ІЗ СТУДЕНТЬКОГО ЖИТТЯ

ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР УНІТАС-у

Для 4. червня 1947. відбувся в Мюнхені перший звичайний загальний збір УНІТАС-у. В ньому взяли участь представники: літовського, лотиського, польського, угорського та українського католицьких студентських товариств.

Загальний збір, після довшого обговорення, затвердив деякі зміни в статуті федерації.

Генеральний Секретар УНІТАС-у подав докладний звіт про працю ген. секретаріату в часі від установчого до звичайного загального збору

Ч. 4 ЖИВОПИСЬ ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОГО ИСКУССТВА О. Б. Н. О. В. А. 13

збору. На закінчення порушено низку актуальних питань, між ними - справу ліценції, домівки та з'їзду чужинецьких студентів - католиків.

КОНФЕРЕНЦІЯ МІжНАРОДНИХ СТУДЕНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

WSR i ISS

В дніх 13, 14 і 15 червня 1947 відбулася в Тітізе, коло Фрайбургу конференція представників організацій World Student Relief /Світова Студентська Допомога/ та International Student Service /Міжнародна Студентська Служба/.

Про цю конференцію подамо в липневому Бюллетеню докладний звіт власного кореспондента.

- ५८ -

З АКАДЕМІЧНИХ ВЕЧОРІВ

ММММММММММММММММММММММ

В рамках українських "Академічних Вечорів" у Мюнхені, було заповіджено в місяці червні дві доповіді: на день 13 червня - доповідь проф. Шереха на тему: "Маршрут української мови", а на день 20 червня - доповідь д-ра Янова про "Німецький концентраційний табір".

Нажаль, не відбулася нієдна з цих доповідей. В першому випадку був перешкоджений сам прелегент, в другому - не дописала публіка /включно з прелегентом/ поїбурсь на дсповідь п'ять осіб/.

-L-L-L-L-L-L-L-L-L-

ДІЯЛЬНІСТЬ ІДЕОЛОГІЧНИХ ГУРТКІВ УСГ.

ХРИСТИЯНСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ГУРТОК

На засіданні з дня 6 червня 1947 друг Кульчицький насвітлив за-
жливу проблему ідеалізму та матеріалізму. В ході дискусії вирішено
відчитати цей реферат в ширших рамках дискусійного вечора.

На дискусійному вечорі з дня 19 червня 1947, друг Маркусь прочитав реферат на тему: "Як далі бути українському студентству". В дискусії, яка розвинулась після реферату, порушено низку питань у звязку зі Всеукраїнським З'їздом.

ГРУПА "СУСПІЛЬНОГО ГУМАНІЗМУ"

Д-р Охримович проклав 17 червня 1947 другу частину своєї цінної доповіді на тему: "ССР в світлі російської політичної думки".

СТУДЕНТСЬКИЙ АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

12 червня 1947 р. відбувся перший у цьому році Студентський А-торський Вечір, на якому виступали студенти-поети й прозаїки. Вечір відкрив культ.-освітній реф., після чого відомий письменник Ігор Костецький в короткій промові з'ясував роль молодих письменників в літературному русі.

Виступали: Барчук-Беркут /поезії/, Бобикевич, Калитовська /поезії/, Коваль /поезії/ Штокалко.

Після читання відбулось обговорення літературних творів, в яко-
му взяло участь кілька приятніх.

У формі резюме зайняв слово ще раз письменник І. Костецький, який загально схарактеризував творчість авторів та подав багато цінних завважень і порад молодим літераторам.

На вечорі було приїханих біля 50 студентів та кілька гостей.

/Бюллетень УСГ/

$$X = X \cup X \cup X = X \cup X = X \cup X$$

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

УСТ "Січ" і УСГ - Мюнхен

Для вибору делегатів на З'їзди Ісусів та на Загальний Всестудентський З'їзд, відбулися в Мюнхені надзвичайні загальні збори членів УСТ "Січ" /20 червня - 1 листа делегатів/ та членів УСГ /25 червня - 4 листи кандидатів/.

У висліді цих виборів УСТ "Січ" заступатимуть на Всестудентському З'їзді 4-ох делегатів, а УСГ - 16-ох делегатів.

Ціна_примірника_І_нім_марка.